

Ds. Barend Weegink neemt afscheid bij ambtsjubileum

‘Ik ga door, op een andere manier’

Na veertig jaar neemt Barend Weegink (65) afscheid als predikant. Het is tijd voor nieuwe zaken, zoals een proefschrift en reizen naar het buitenland. ‘Ik ga door, op een andere manier.’

Als Ds. Barend Weegink in zijn element is, sluit hij zijn ogen, legt hij zijn hoofd in zijn handen en begint hij te vertellen. Zo nu en dan zoekt hij naar het juiste woord, maar met de rust van iemand die weet dat dat woord er ook zal zijn. Na een poosje opent hij zijn ogen, alsof hij controleren wil dat zijn toehoorder nog steeds op dezelfde plek zit, om ze vervolgens weer te sluiten en zijn verhaal te hervatten.

Het is dinsdagochtend en Weegink zit in zijn woonkamer. Hij draagt een donkerblauw pak met een rode stropdas. Tussen de voorbereidingen voor zijn afscheid door heeft Weegink even tijd om op zijn predikantschap terug te blikken. Even maar, want hij heeft een druk programma. Er moet nog veel gebeuren voordat het zondag is.

Aanstaande zondag is een extra bijzondere dag voor Weegink en zijn vrouw Rita. Wanneer Weegink zondagmiddag in de Oude Kerk de preekstoel betreedt, doet hij dat immers niet alleen om afscheid te nemen, maar ook om zijn veertigjarige ambtsjubileum te herdenken. Of beter gezegd: om *hun* veertigjarige ambtsjubileum te herdenken. ‘Ik deed dit werk niet alleen’, zegt Weegink. ‘Sterker nog: dit werk kón ik niet alleen. We hebben het echt samen gedaan.’

Mooi moment

Weegink en zijn vrouw kozen er bewust voor hun afscheid te laten samenvallen met het jubileum. ‘Het is een mooi moment om met emeritaat te gaan’, zegt hij, om er met een knipoog aan toe te voegen: ‘Veertig jaar is ook Bijbels gezien een veldrijden tijd’.

Het is niet zo dat hij niet langer had kunnen doorgaan. ‘Ik hijg niet naar het eind. Sterker nog: het overvalt me. Maar ik wil wel nuchter zijn: ik ben geen jonkie meer. Het is tijd om plaats te maken voor jongere kandidaten.’

In de veertig jaar dat Weegink predikant was, heeft hij bepaald niet stilgezeten. Weegink was niet alleen lokaal actief, maar ook landelijk, in meerdere functies. Hij deed jarenlang synodewerk, hij was algemeen secretaris voor de confessionele vereniging en beweging in de kerk, schreef vele columns en boeken en leidde jaarlijks groepsreizen voor een christelijk reisbureau. Dat laatste doet hij nog steeds. Volgend jaar gaan hij en zijn vrouw weer. Met een brede glimlach: ‘Als dat virus er eenmaal in zit, gaat het er nooit meer uit’.

Na zijn afscheid zal er meer tijd zijn voor ontspanning, zegt Weegink. Maar wie denkt dat hij nu achter de geraniums gaat zitten, heeft het mis. Het wordt anders, zegt hij, ‘maar niet rustiger’. Zijn vrouw schudt zuchtend het hoofd om maar aan te geven dat daar geen woord aan gelogen is. Vanaf januari is Weegink enkele dagen in de week en twee zondagen in de maand actief als waarnemend predikant in Scheveningen. Ook wil hij nu zijn proefschrift afmaken. En dan is er nog de reiswereld die blijft trekken. ‘Ik doe een stapje terug, maar het is geen einde oefening. Ik ga door, op een andere manier.’

Weegink en zijn vrouw, beiden afkomstig uit Overijssel, hadden aanvankelijk nooit gedacht dat ze zo lang in Katwijk zouden blijven. Sterker nog, ze hadden nooit gedacht dat ze er zouden gaan wonen. In de jaren tachtig was er wel al contact met Katwijk, maar een verhuizing naar het westen zag het stel niet zitten. En toen de Rehoboth-wijk ze toch wist te overtuigen, dachten ze dat ze maar voor een paar jaar zouden gaan. Dat ze uiteindelijk zo lang bleven, heeft volgens Weegink te maken met de leidinggevende taken die hij hier kreeg en met de ‘reuring’ in Katwijk.

De afgelopen 24 jaar is er slechts één moment geweest waarop ze twijfelden aan een verder verblijf in Katwijk: toen er een beroep kwam uit Kampen, in 2004. Weegink: ‘Dat lag ons wel: een mooie stad aan de IJssel met veel beweging, in het oosten van het land.’ Maar juist op de avond dat hij het beroep ontving, werd Weegink verkozen tot leidinggevende van de centrale Katwijkse gemeente. Bovendien was 2004 een moeilijk jaar, met de uitstroom van de hersteld hervormden. ‘De keuze

Dominee Barend Weegink met zijn vrouw Rita. ‘We hebben het echt samen gedaan.’

was: het beroep nemen en wegvlugten of blijven en de situatie onder ogen zien. Ik koos het tweede en heb er geen moment spijt van gehad.’

Ook na zijn afscheid blijven Weegink en zijn vrouw in Katwijk wonen. Hun huidige woning hebben ze acht jaar geleden gekocht. Het draagt de naam ‘Onderweg’, net als hun voorgaande woningen. Die benaming heeft zowel een geestelijke als een praktische betekenis, zegt Weegink. ‘Geestelijk verwijst het naar de tijdelijkheid van dit leven. We hebben hier geen blijvende verblijfplaats, alles is voorlopig. Praktisch verwijst het naar het feit dat wij graag op weg zijn, we houden van reizen.’

De oosterlingen Barend en Rita Weegink zijn zich, tegen hun aanvankelijke verwachtingen in, gaan hech-

ten aan Katwijk. ‘Na 24 jaar ligt er een slagader van ons leven in Katwijk’, zegt Weegink. ‘Als we nu naar het oosten verhuizen dan zijn we buiten het bereik van de mensen waarmee we hier een bestaan hebben opgebouwd. Bovendien is hier alles binnen handbereik, zoals de universiteit waar ik geregeld heen ga om boeken te halen of enkele uren te studeren.’

Tijdens de dienst komende zondag zullen er ook veel mensen van buiten de kerk aanwezig zijn, verwacht Weegink. Familie, vrienden, kennissen uit de reiswereld. Mensen die soms al jaren niet meer naar de kerk gaan. Weegink ziet het als een mooie mogelijkheid om hen te bereiken en te vertellen wat hem bezielt. Het is iets wat hij gedurende zijn hele predikantschap heeft geprobeerd: de verbinding zoeken, verschillen proberen te overbruggen en het geloof

in het publieke domein houden. ‘Ik heb altijd geprobeerd de kudde bij elkaar te houden. In de kerk moet voor iedereen ruimte zijn.’

Maar Weegink wil zondag niet alleen een appèl doen op de aanwezigen. Hij wil vooral zijn dankbaarheid uitspreken. Zijn dankbaarheid dat hij al die jaren in gezondheid zijn werk heeft kunnen doen. Weegink: ‘Het is niet vanzelfsprekend dat je zonder struikelen het einde haalt. Daar heb je Gods hulp voor nodig. Dat geldt niet alleen voor een dominee, dat geldt voor ons allemaal, wat voor werk we ook doen.’

In de Oude Kerk aan de Boulevard is er komende zondag, 11 december, een dienst in het teken van het 40-jarig ambtsjubileum van ds. Barend H. Weegink en zijn afscheid als predikant van de Hervormde Gemeente te Katwijk aan Zee. De dienst begint om 15.30 uur.